

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Vtrum Antichristo regnante, sacrificium Eucharistiæ in Ecclesia
cessaturum sit? Sectio XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

in illa tentatio, quando pius martyr, & corpus tormentis subiicit, & tamen ante eius oculos cor-
tor miracula facit: cuius tunc virtus non ab ipso cogitationum fundo quatiatur: quando is, qui D. I. fid.
flagris eruciat, signis cornescat: Et D. I. Ido. lib. 1. de summo bono c. 28. Olim, inquit, fa-
ciebant miracula martyres, tunc autem videbuntur facere ipsi persecutores.

Ceterum quantum tam multa, tamque admiranda futura sint huiusmodi fi-
gna, nunquam tamen Christi Ecclesia, fidesque ac religio labefactari poterunt. Nam Antichristi
præter alia maxima subsidia, quibus Diuina providentia fideles eius temporis mi-
rum in modum confirmauit, simul etiam Enoch, & Helias toto fere tempore ty-
rannidis Antichristi illustrissimis miraculis coruscabunt, vt diximus c. 11. cū Ioan.
5. nostro exegetico sect. 11. Quare defendi nõ potest id, quod ait Dominicus à So-
to, lib. 4. sentent. d. 46. q. 1. art. 1. videlicet propter acerbissimam illam persecutio-
nem, fidem ac religionem Christi extinguendam esse. Extincta, inquit, fide per dis-
censionem ab Apostolica sede totus mundus vanus erit, ac deinceps in cassum processurus: expa-
niscant ergo mortales, quam sit pestis amor sui, inde enim dimanat elatio, & superbia, qua sub
ducatur tandem Antichristi ciuitatem Dei labefactabit. Non potest, inquam, defendi hæc
sententia, vt bene aduertit Bellarminus tract. de Antichristo, c. 17. to. 1. suarum cõ-
trouersiarum: quoniam pugnat cum illa Christi promissione, Matth. 16. super hanc
petram ædificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non præualebunt aduersus eam. Accedit,
quod cum Christus Dominus dixit Math. 24. Dabunt signa magna, ita vt in errorem in-
ducantur, si fieri potest etiam electi: sed propter electos breuiabuntur dies illi: manifestè signifi-
cauit, tempore Antichristi futuros electos, atque ad eam Ecclesiam. Qua de re le-
gendus est. D. August. li. 20. de Ciuit. Dei c. 8. Post hæc, inquit, oportet eum, (id est, Dia-
bolum) sibi breui tempore, si hoc est Diabolo ligari, & includi, Ecclesiam non posse seducere:
hæc ergo erit solutio eius vt possit? Absit nunquam ab illo Ecclesia seducetur prædestinata, & ele-
cti ante mundi constitutionem, de qua dictum est: Nouit Dominus qui sunt eius, & tamen hic erit
Ecclesia illo tempore etiam quæ soluendus est Diabulus, sicut ex quo est instituta hic fuit, & erit
omni tempore, in suis utique qui succedunt nascendo morientibus. Id quod probat Aug. ex
c. 20. huius operis cum dicitur: Et ascenderunt super terram latitudinem, & cinxerunt ca-
stra sanctorum, & dilectam ciuitatem. Et descendit ignis de celo à Deo, & comedit eos: & Dia-
bolum, qui stantebat eos, missus est in stagnum ignis & sulphuris, ubi & bestia, & pseudopropheta
cruciantur die ac nocte in secula seculorum. Sed hoc iam ad iudicium vltimū pertinet, quod nunc
propterea commemorandum putauit, ne quis existimet eo ipso paruo tempore, que soluetur Dia-
bolum in hac terra Ecclesiam non futuram, in illo hic eam vel non inueniente, cum fuerit solutus,
vel absumente cum fuerit modis omnibus persecutus. Et pauld inferius: Alligatio, inquit,
Diaboli, est non permitti exercere totam tentationem, quam potest, vel vi, vel dolo ad seducendos
homines in partem suam cogendo valenter, fraudulenterve fallendo: quod si permitteret in tam
longo tempore, & tanta infirmitate multorum, plurimos tales, quales Deus id perpeti non vult, &
fideles decideret, & ne crederent impediret, quod ne faceret alligatus est. Denique paucis in-
terpositis, soluetur, inquit, in fine, vt quam fortem aduersarium Dei ciuitas superauerit, cum
ingenti gloria sui redemptoris, adiutoris, liberatoris, aspiciat. Hactenus August.

Utrum Antichristo regnante, sacrificium Eucharistiæ in
Ecclesia cessaturum sit?

SECTIO XII.

Quod cessaturum sit non semel videtur à Daniele prænunciatum, etenim I.
capite 8. Audisti, inquit, unum de sanctis loquentem: & dixit vnus sanctus Dan. 8. 13.
alteri nescio cui loquenti: Vsq; quod visio, & iuge sacrificium, & peccatum desolationis, qua
Bbb iij

facta est, & sanctuarium, & fortitudo concalcabitur: Et dixit ei: usque ad vesperam & mane dies duo millia trecenti, & mundabitur sanctuarium. Et c. 11. Polluens sanctuarium fortitudinis, & auferent iuge sacrificium, & dabunt abominationem in desolationem. Quae duo testimonia quanquam communis expositio interpretatur de iuge sacrificio legis veteris, quo singulis diebus duo agni anniculi immaculati, vni mane, quod erat sacrificium matutinum: alter vesperi, quod sacrificium vespertinum dicebatur, in holocaustum immolabantur. Numer. 28. Quod iuge sacrificium cessauit tempore Antiochi, de quo iis locis sermo est. Nihilominus confitetur D. Hieron. a plerisque accipi de temporibus Antichristi sub typo regis Antiochi. Sed luculentius idem habemus expressum c. 11. A tempore cum ablatum fuerit iuge sacrificium, & posita fuerit abominatio in desolationem dies mille ducenti nonaginta. Vbi manifeste sermo est de Antichristo, cum tempus tyrannidis exprimitur, diebus mille ducentis nonaginta comprehensum, vt affirmant D. Hieron. & Theod. in eum locum. D. Iren. lib. 5. aduersus haereses. Hippol. Martyr orat. de consummatione mundi. Primalius in c. 11. Apoc. & reliqui communiter. Quodnam verò aliud iuge sacrificium accipiendum videtur, quam sacrificium Eucharistiae: quod cum in vniuersis ferè orbis prouinciis celebratur, quas aeternis conuersionibus obit sol, merito iuge, & continuum appellari potest, cum se resemper oporteat, siue in his, siue in illis partibus offerri: iuxta illud Malach. 1. Ab ortu solis usque ad occum magnum est nomen meum in gentibus: & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda, quia magnum est nomen meum in gentibus, dicit Dominus. Et quanquam pro iuge sacrificio Septuag. translulerunt εἰς δὲ λέξι μὲν ita locum reddentes: Ἰδοὺ ἔρχεται ὁ κύριος & καταβήσεται ἐπὶ τὴν πόλιν, hoc est, ad verbum a tempore mutationis continuatur. Et cum εἰς δὲ λέξι μὲν coniuuinitatem significat, & eo loco haud dubie cōtinuitatē Diuini cultus: significarique videtur continuationem cultus Diuini ea celebritate, qua modo agitur, tempore Antichristi desitura. Tamen cū præcipuus & maximus religionis nostrae cultus, ipso Eucharistiae mysterio cōtineatur, merito complures ad Euch. vaticinium Dan. pertinere existimarunt. Id quod præter alios disertè docet Hippol. Martyr orat. de cōsummatione mundi. Pretiosū, inquit, corpus & sanguis Christi non exabit in diebus illis, liturgia id est, Missæ sacrificiū, extinguetur. Atque hæc sunt, quæ sacrificiū Eucharist. cessaturū Antichristi tempore cōfirmat.

II. Ex altera verò parte videtur ob stare illustris illa Christi pollicitatio Matth. 28. Et vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem seculi. Quam licet D. August. tract. 50. in Ioan. de præsentia secundum prouidentiam & fidem. Et D. Ambr. lib. de Isaac, & anima c. 7. de protectione accipiant: tamen de præsentia quoque in sacramento Eucharistiae, plerique interpretantur, quos sequitur Iansenius in concordia. Quare dicendum putamus Eucharistiae mysterium, & cultum publicè quidem cessaturum tempore Antichristi, quippe qui nihil magis, quam hoc sacramentum, vt potètè cupletissimum passionis Domini monumentum detestabitur. Quo sensu intelligendus est Daniel: tamque ob causam Septuaginta voce εἰς δὲ λέξι μὲν vti sunt quæ cultus coniuuinitatem, & celebritate significat, id tamen non efficiet, quominus privatim, & in locis oculis, vbi canque se fideles metu persecutionis abdiderint, sacerdotes corpus Christi consecrent, fidelibusque communicent. nec enim Deus electos alienissimo illo tempore tam præsentis solatio, subsidioque destituet: vt etiam tunc verum sit illud Psal. 22. Parasitum conspectu meo mensam a iherisucos, qui tribulant me. Quo sensu prædicto Christi accipienda est, atque ita rectè constant, & coherent testimonia, quæ in speciem se cum ipsa pugnare videbantur.

Quanto

VIE
 Apoc
 11